

محققان طول عمر باتری لیتیومی را با کمک آب ۷۵۰ درصد افزایش دادند

پژوهشگران کره جنوبی با استفاده از آب، طول عمر آیندهای فلزی لیتیوم را تا ۷۵۰ درصد افزایش داده‌اند که نشان‌دهنده یک پیشرفت بزرگ در فناوری باتری است.

پژوهشگران کره جنوبی با استفاده از آب، طول عمر آیندهای فلزی لیتیوم را تا ۷۵۰ درصد افزایش داده‌اند که نشان‌دهنده یک پیشرفت بزرگ در فناوری باتری است.

به گزارش ایسنا، هدف از ابداع نسل بعدی مواد آند پژوهشگران «موسسه علوم و فناوری پیشرفته کره جنوبی» (KAIST)، غلبه بر محدودیت‌های عملکرد باتری‌های تجاری است.

به نقل از آی‌ای، این گروه پژوهشی یک غشای ابتکاری را با کانال‌های توخالی ساخته‌اند که جریان یون را برای پوشش لیتیومی ثابت هدایت می‌کند. طراحی سازگار با محیط زیست این غشا از لایه‌های نانوالیاف توخالی برای افزایش پایداری لیتیوم و طول عمر باتری‌های لیتیومی نسل بعدی استفاده می‌کند.

پروفسور «ایل دو کیم» (Il-Doo Kim) از پژوهشگران این پروژه گفت: ما با استفاده از عملکردهای محافظتی فیزیکی و شیمیایی توانستیم واکنش‌های برگشت پذیر بین فلز لیتیوم و الکترولیت را به طور موثرتری هدایت کنیم و به سرکوب رشد دندریت پردازیم تا آیندهای لیتیوم را با طول عمر بی‌سابقه بسازیم.

باتری‌های قابل شارژ پیشرفت کرده‌اند اما ظرفیت ذخیره انرژی آنها محدود است. با وجود این، آیندهای لیتیوم با چالش‌هایی مانند رشد دندریت روبه‌رو هستند که به کارایی ضعیف، تغییرات حجم و خطرات ایمنی منجر می‌شود. این مشکلات از واکنش‌های سطحی بین لیتیوم و الکترولیت‌های آلی ناشی می‌شوند که لایه‌های «اینترفاز الکترولیت جامد» (SEI) ناپایدار را تشکیل می‌دهند.

به گفته پژوهشگران، لایه‌های ایده‌آل اینترفاز الکترولیت جامد احتمالاً با تثبیت واکنش‌های شیمیایی و مقاومت در برابر تنش‌های مکانیکی در طول چرخه می‌توانند از آسیب دیدن باتری جلوگیری کنند. لایه‌های مصنوعی اینترفاز الکترولیت جامد با استفاده از موادی مانند چارچوب‌های فلزی-آلی و لایه‌های پلیمری، راه‌حلی را ارائه می‌دهند اما هزینه‌های بالا، فرآیندهای پیچیده و عملکردهای محدود را به همراه دارند.

جایگزین‌های مبتنی بر پلیمر اغلب به چندین مرحله و افزودنی نیاز دارند. روش‌های سازگار با محیط زیست که از مواد زیست‌سازگار استفاده می‌کنند، امیدوارکننده هستند اما برای کاربرد گسترده باید به پایداری و دفع آنها توجه داشت.

پژوهشگران در این پروژه، یک غشای مصنوعی دو منظوره را از اینترفاز الکترولیت جامد با استفاده از فرآیند الکتروریسی پایدار ایجاد کردند. مواد به کاررفته در این غشا زیست‌سازگار و قابل پردازش با آب هستند و فرآیند تولید زیست‌سازگار و مبتنی بر آب را امکان پذیر می‌سازند. این غشاء دارای نانوالیاف توخالی منحصربه‌فرد است که انتقال لیتیوم-یون را افزایش می‌دهند.

آندهای لیتیوم با این لایه محافظ، ۷۵۰ درصد بهبود طول عمر را نسبت به آیندهای معمولی نشان دادند. باتری پس از ۳۰۰ چرخه، ۹۳.۳ درصد ظرفیت خود را حفظ کرد و یک عملکرد استثنایی را نشان داد.

این پژوهش در مجله «Advanced Materials» به چاپ رسید.